

ΕΝΑ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟ ΤΕΛΟΣ...

Ο χρόνος κύλησε, το σπίτι φρούριο, η μητέρα τύραννος, η μαριονέτα Θοδωρή, η πυρκαγιά όλα αυτά ένιωθαν σαν ένα παραλήρημα από κάποιο πυρετώδη όνειρο του Λουκά. Ενήλικας πλέον, ο Λουκάς έκοψε κάθε επαφή με την οικογένεια του. Δεν παντρεύτηκε, δεν ερωτεύθηκε, την φοβόταν την αγάπη. Ποτέ δεν σταμάτησε να ονειρεύεται ουτοπίες, να βλέπει νύμφες και λιγνές μορφές κάτω από το φεγγαρόφωτο χωρίς όμως να γίνεται σκλάβος των δικών του ονείρων, ένας αιθεροβάμων άνθρωπος. Ο δεσμός του με τη γη ισχυρότερος από ποτέ, την ένιωθε σαν μητέρα του, περνούσε ώρες ατέλειωτες μελετώντας την, θαυμάζοντας την σαγηνευμένος από την ομορφιά της. Ένωθε γαληνή και πραότητα κάθε βραδύ στο κτήμα του παππού, ξάπλωνε στο γρασίδι με ένα δροσερό αεράκι να χαϊδεύει το πρόσωπό του, έκλεινε τα ματιά του και απλώς άκουγε. Έγινε συγγραφέας ο Λουκάς. Έγραφε για την γη και για τα όνειρα του χωρίς να φοβάται να υπογράψει με το όνομα του. Δεν τον ένοιαζε για τους γονείς τους για το αν θα οργιστούν ή αν θα καυχηθούν. Η ιστορία του Θοδωρή έχει πολλά κεφάλαια πολλά από τα οποία δεν θα διαβάζω φωναχτά. Πόσα έχω να πω για τον Θοδωρή... Ένας κομπάρσος στην δική του ιστορία, μια μαριονέτα στο θέατρο των γονιών του, ένας παγωμένος μάεστρος στο δικό του ιντερμέτζο... Όπου κάποια στιγμή σταμάτησε να είναι άβουλος... Σαν μια γυάλινη φιγούρα θρυμματίστηκε η απάθεια του Θοδωρή... Έγινε ευέξαπτος και αντιδραστικός, δεν μπορούσε άλλο να υφίσταται αυτήν

την παραμέληση και την έλλειψη αυτονομίας και το κυριότερο, δεν ήθελε να γίνει ο καθρέπτης του αδρανή πατέρα του, να γίνει μια προσθήκη στις μαριονέτες της μητέρας του. Δεν ήθελε να γίνει έρμαιο των φόβων του και όμως, όταν πήγε να επαναστατήσει ενάντια στον τύραννο δεν μπόρεσε να ξεφύγει από μια Κύρα ενσαρκωμένη, η κυρία Νίτσα εντόπισε τον φόβο του και με δυο χαστούκια τον έκανε να σωπάσει... Ή έτσι νόμιζε γιατί δεν υπάρχει τίποτα πιο τρομερό από έναν άνθρωπο του οποίου η ελπίδα έχει αναπτρωθεί και έτσι άρχιζε να ουρλιάζει με τόσο πείσμα και πάθος που το στήθος του άρχισε να πονάει αβάσταχτα . Έτσι έσπασε τα δεσμά του ο Θοδωρής. Θα αναρωτηθεί κανείς. Ο Λουκάς που ήταν; Γιατί δεν έσωσε τον Θοδωρή τον μικρό του αδελφό;